

Sygn. akt IX U 1291/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. R. (J. R.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 10 sierpnia 2017 r. nr (...)

1.zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. R. prawo do emerytury począwszy od dnia (...)

2.zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1291/17

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z 10 sierpnia 2017r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. R. (R.) prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS w zw. z §4 rozporządzenia z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach... wskazując, iż do dnia 01.01.1999r. nie udokumentował 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury. Wskazał, że pracował w (...) Fabryce (...) w latach 1981-1997 i faktycznie wykonywał prace spawacza gazowego i elektrycznego oraz ślusarza – wyrównywacza tarcz ściernych. Wykonując te prace ubezpieczony narażony był na takie czynniki niebezpieczne jak wysoka temperatura, opary gazów, pyły, odpryski. Prace te były wykonywane w maskach i okularach zabezpieczających oraz z użyciem specjalistycznego sprzętu BHP. Ze względu na ich charakter, prace te powinny być zaliczone do pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Dodał, że ubezpieczony nie przedłożył w organie rentowym dokumentacji pozwalającej na uznanie okresów pracy w warunkach szczególnych bądź w szczególnym charakterze.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony urodził się (...)

W dniu (...) ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury z obniżonego wieku.

Ubezpieczony jest członkiem otartego funduszu emerytalnego i wniósł o przekazanie środków tam zgromadzonych na dochody budżetu państwa.

Ubezpieczony posiada, na dzień 01.01.1999r., łączny staż pracy okresów składkowych i nieskładkowych, uznany przez organ rentowy, w wymiarze 27 lat, 4 miesięcy i 11 dni, w tym żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych.

(dowód: akta organu rentowego)

W okresie spornym od 01.05.1981r. do 30.06.1997r. ubezpieczony zatrudniony był w (...) Fabryce (...) w R. na stanowiskach: od 01.05.1981r. do 31.12.1990r. ślusarza, od 01.01.1991r. 30.06.1997r. brygadzisty ślusarza.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego)

(...) Fabryka (...) podzielona była na oddziały: narzędziownia, kuźnia, konstrukcja, obróbka mechaniczna, naprawczy, stolarnia oraz inne mniejsze. Fabryka zatrudniała nawet 2,5 tys. osób. Każdy oddział miał swój budynek. Największy oddział to była obróbka mechaniczna.

Narzędziownia była oddziałem, który obsługiwał całą (...), tj. wszystkie inne oddziały. Pracownicy narzędziowni zajmowali się naprawą sprzętu, jego wymianą. Narzędziownia była razem z hartownią. Sama narzędziownia to była jedna duża hala. Na tej hali były poszczególne stanowiska pracy. W narzędziowni mogło pracować około 200 osób. Znajdowały się tam maszyny typu: frezarki, tokarki, i oprócz ślusarzy pracowały tam osoby przy obsłudze tych maszyn. W narzędziowni była też mała spawalnia i kuźnia. W narzędziowni wykonywane były matryce do kuźni, narzędzia, przyrządy, stoły do produkcji rynien, a także konserwacje urządzeń i naprawy. Pracownicy w narzędziowni byli podzieleni na brygady. Każda z brygad miała swoją specjalizację i tym się zajmowała np. naprawą przyrządów, wykonywaniem matryc.

Ubezpieczony w okresie spornym pracę wykonywał w narzędziowni. Ubezpieczony zajmował się spawaniem wzbudników. Pozostali pracownicy szlifowali tarcze do pił, zajmowali się obciążaniem, robili przyrządy do konstrukcji. Przy wykonywaniu wzbudników ubezpieczony spawał, przycinał a przede wszystkim lutował palnikiem z użyciem materiału srebrnego. Było to lutowanie na twardo. W. były potrzebne do hartowania indukcyjnego. Były produkowane od podstaw. Wzbudnik składał się z miedzi i blaszek krzemowych, które trzeba było polutować w temperaturze około 500 stopni. Ubezpieczony operował srebrnym lutowiem. Standardowy zestaw potrzebny do takiej pracy to butla, acetylen plus tlen, węże spawalnicze oraz palnik do spawania stali. Lutowanie odbywało się za pomocą palnika acetylenowo- gazowego, czyli tego samego, za pomocą którego odbywa się też spawanie.

W 1977r. ubezpieczony uzyskał uprawnienia do spawania gazowego, a w 1984r. uprawnienia do spawania CO 2. Dwa razy w tygodniu wykonywał prace spawalnicze w zakresie spawania elektrycznego.

Od 1991r. ubezpieczony pełnił funkcję brygadzysty. W tym czasie nadal zajmował się wzbudnikami a ponadto zajmował się dokumentacją, np. wypisywał karty pracy, zliczał godziny pracy pracowników i oddawał je do kontrolerki, a także kierował pracowników do konkretnych prac. Takimi pracami biurowymi ubezpieczony zajmował się średnio około pół godziny dziennie.

Ubezpieczony także, zajmował się pracami przy wymianie tarcz szlifierskich, szlifowaniu szlifierkami pneumatycznymi i udarowymi – wyrównywaniu i obciążaniu tarcz. Takie prace wykonywał 1 - 2 razy w miesiącu.

Z tytułu pracy w szczególnych warunkach otrzymywał posiłki regeneracyjne, zupy, mleko oraz dodatek finansowy.

Pracę opisaną powyżej ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy

(dowód: zeznania świadków B. K. i J. W. złożone na rozprawie 5.12.2017r. , czas nagrania 00:11:47-01:39:59, świadków L. M. i J. M. oraz ubezpieczonego złożone na rozprawie 23.01.2018r., czas nagrania 00:06:58-01:28:02)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, spójny i logiczny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 31.12.1998r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. 25 lat dla mężczyzn).

Ust. 2 „Emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Zgodnie z treścią §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w warunkach szczególnych, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Poza sporem pozostaje fakt, iż ubezpieczony (...) ukończył 60 lat, przystąpił do OFE i złożył wnioski o przekazanie środków na dochody budżetu państwa oraz, iż na dzień 01.01.1999r. udokumentował 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Zadaniem Sądu w niniejszej sprawie było stwierdzenie, czy ubezpieczony, na dzień 01.01.1999r., legitymuje się okresem co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala na jednoznaczne przyjęcie, że ubezpieczony spełnia ten warunek.

W ocenie Sądu postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony w okresie spornym od 01.05.1981r. do 30.06.1997r. zatrudnienia w (...) Fabryce (...) w R. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace w szczególnych warunkach. Wszystkie bowiem wykonywane przez ubezpieczonego prace należały do prac wymienionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Niewątpliwie do takich prac należy zaliczyć wykonywane przez ubezpieczonego prace spawalnicze określone w wykazie A, dziale XIV, poz.12 rozporządzenia jw., a także prace przy lutowaniu wzbudników określone w wykazie A, dziale III, poz. 83 - lutowanie płyt, blach i przewodów ołowianych oraz metali nieżelaznych i wreszcie prace przy szlifowaniu tarcz, tj. prace określone w wykazie A, dziale III, poz. 78 - szlifowanie lub ostrzenie wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowanie mechaniczne.

Za takim przyjęciem przemawiają zeznania świadków i ubezpieczonego, którym Sąd w pełni dał wiarę, które były przekonujące, gdy świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym i niewątpliwie znają charakter wykonywanej przez niego pracy, który opisali w sposób szczegółowy, a zeznania te nie stoją w sprzeczności z treścią dokumentacji osobowej ubezpieczonego. Bezsprzecznie nadto ubezpieczony posiadał uprawnienia do pracy przy spawaniu i lutowaniu.

To, że pracodawca odmówił wydania ubezpieczonemu świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z tego powodu, że nie uznał lutowania za formę spawania, nie świadczy, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach. Niewątpliwie bowiem wszystkie prace, które wykonywał ubezpieczony w okresie spornym należą do prac w szczególnych warunkach, gdyż zostały jednoznacznie ujęte w rozporządzeniu z dnia 07.02.1983r.

Także pełnienie przez ubezpieczonego funkcji brygadzysty nie przeczy uznaniu jw., gdyż ubezpieczony pomimo objęcia takiej funkcji nadal wykonywał dotychczasowe prace przy spawaniu oraz lutowaniu wzbudników, a jedynie dodatkowo w niewielkim wymiarze około pół godziny dziennie, wykonywał prace biurowe, które były nierozdzielnie związane z pracą brygady, którą kierował.

Reasumując ubezpieczony posiada, na dzień 01.01.1999r., wymagany 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym posiada 15 lat pracy w szczególnych warunkach przy uwzględnieniu okresu pracy od 01.05.1981r. do 30.06.1997r.,

Zgodnie z treścią przepisu art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od daty złożenia wniosku o świadczenie.

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015, poz. 1800) zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR del. Renata Stańczak